

[Socialministeren.]

på initiativ af den eksisterende kontakt-gruppe nedsat en lokal socialgruppe, som udøver en væsentlig social bistandsvirksomhed, herunder en opsøgende funktion. Endvidere arbejder socialarbejdere fra de øvrige nordiske lande med problemerne for de norske, svenske og finske statsborgere, der befinder sig på Christiania, med henblik på hjemsendelse til deres hjemlande. Et sådant socialt arbejde må for at have chancer for at lykkes foregå i det miljø, hvor de unge har fundet sig til rette. Der er da også hidtil opnået en række gode resultater.

Når man så vender sig til spørgsmålet om samfundets omkostninger for Christiania i øjeblikket, støder man også her på en række usikkerhedsmomenter, bl. a. fordi samfundet i sin egenskab af ejer af området jo under alle omstændigheder må afholde de dermed forbundne omkostninger. Hertil kommer, at en række udgifter fremkommer som et indirekte resultat af forholdene på Christiania — jeg tænker her bl. a. på de medarbejdere fra staten eller kommunen, der helt eller delvis er beskæftiget med problemerne dér.

Specielt for det sociale område er jeg imidlertid orienteret om, at der gennem det lokale socialkontor i København, hvorunder Christiania hører, ydes bistand til en række personer. Det er således oplyst over for mig, at der i perioden februar-september 1972 er ydet kontant hjælp til 154 personer, herunder 27 skandinaver, med et beløb på knap 250.000 kr. Man har endvidere i socialkontoret opgjort, at der for perioden februar 1972 til februar 1973 er ydet forskellige former for social bistand til 280 personer, herunder 43 skandinaver. De samlede udgifter er endnu ikke opgjort.

Herudover er der i 1972-73 i begrænset omfang ydet bistand gennem tipsmidlerne til strengt påkrævede forbedringer af sanitære forhold; udgifterne hertil har andraget 50.000 kr.

Som konklusion kan det fastslås, at det ene alternativ, der fremgår af hr. Camres spørgsmål, nemlig en behandling på institution, ambulans og på anden måde, af beboerne i Christiania ville betyde en væsentlig merudgift for samfundet og et øget pres på de til rådighed stående behandlingsfaciliteter, ligesom det er uvist, i hvor høj grad

beboerne vil lade sig motivere til at modtage samfundets tilbud.

Jeg vil endelig gerne understrege, at en afgørende ting for mig er, at vi i den kommende tid får mulighed for at opbygge en sådan kontakt til beboerne på Christiania, at det må lykkes hos så mange som muligt af dem, der har brug for hjælp, at skabe den fornødne indstilling — eller motivation — til, at de kan få del i de bistandsmuligheder, der findes i samfundet i dag. Endvidere er det væsentligt, at der snarest sker en normalisering af forholdene.

Af *Skovmand* til justitsministeren (3. august 1973):

„Hvordan vil ministeren sikre, at der sker en virkelig forbedring af lønningerne for de indsatte i de danske fængsler, og at den skete forringelse af en række indsattes lønforhold bringes til ophør?“

(Spm. nr. 314).

Begrundelse.

Lønningerne til de indsatte i de danske fængsler har længe været uanstændigt lave. En fange har på en hel dag ikke kunnet tjene mere end ca. 12 kroner, mindre end hvad en arbejder uden for fængslet kan tjene på en halv time.

Trods gentagne løfter om forbedringer er der ikke i den sidste tid sket nogen forhøjelse af de indsattes lønninger. Tværtimod er der pr. 1. juli indført et nyt lønsystem, som for en række indsatte vil betyde en væsentlig nedskæring af de i forvejen små beløb, de modtager. Bl. a. har man nedskåret akkorderne og ophævet de tillæg, der gjorde det muligt at bringe timelønningerne op fra 1,04 til 1,50 kroner.

Nedskæringerne har skabt stor bitterhed hos de indsatte, en bitterhed, der forstærkes af, at udtalelser fra fremtrædende politikere havde givet dem håb om, at der omsider var forhøjelser undervejs.

Bitterheden har givet sig udtryk i form af strejker, aktioner og uro i praktisk taget samtlige fængsler og vil utvivlsomt på længere sigt betyde et tilbageslag for de resocialiseringsbestrebelsers, som ministeren selv er gået kraftigt ind for.

Strejkerne har ført til et administrativt løfte om at forbedre lønningerne med 16 øre